

Rozjímanie na nedeľu 4. týždňa v pôstnom období (cyklus A)

Rozjímanie na nedeľu 4. týždňa v pôstnom období. Navrhované témy sú: prekonať zdanlivý dojem; Dávidovo poslanie; Ježiš nás oslobodzuje od slepoty.

PROROK SAMUEL sa nachádza v dome Izaiho. Pán mu povedal, že medzi jeho synmi je budúci izraelský kráľ. Keď sa predstaví najstarší syn tejto rodiny, menom Eliab, Samuel si myslí, že práve on bude vyvolený, ale Boh mu hovorí: „Nehľad' na jeho výzor a na výšku jeho postavy, lebo

ho nepokladám za súceho. Veď Pán nehládí, ako hľadá človek. Lebo človek hľadá na výzor, ale Pán hľadá na srdce“ (1 Sam 16, 7). Jese predstaví svojich sedem synov, ale žiaden z nich nie je vyvolený. Až keď príde Dávid, ktorý pasie stádo, Pán povie Samuelovi: „Vstaň, pomaz ho, lebo to je on!“ (1 Sam 16, 12).

Boh nás pozýva, aby sme nebrali do úvahy len vonkajšok; to znamená, aby sme prekonali prvé dojmy, ktoré v nás môže človek vyvolať. Niekedy sa môže stať, že keď niekoho spoznáme, rýchlo si vytvoríme bariéru, lebo si myslíme, že nezapadá do našich kritérií sympatie. Takýto postoj nás však pripravuje o obohatenie sa spôsobom bytia tej osoby. Určite ani jeho otec, ani jeho bratia si nedokázali predstaviť, že Dávid, najmladší z nich, bude vyvolený na úlohu, ktorá bude kľúčová v dejinách Izraela. Pozerať sa na srdce druhých, tak ako

to robí Pán, nás vedie k objaveniu ich skutočnej hodnoty, ktorá je oveľa väčšia, než by sme si mohli myslieť.

Prelát Opus Dei píše: „Porozumenie, ktoré je ovocím lásky, *chápe, vidí* v prvom rade nie chyby alebo nedostatky, ale cnosti a kvality druhých“[1]. Láska nám pomáha všímať si to pozitívne. Napriek tomu nie je vždy jednoduché prekonať zdanlivé dojmy. Napriek našej snahe hľadiť na srdce môžeme mať voči iným ľuďom reakcie nepochopenia. Je to chvíľa, kedy máme bez zúfalstva prosiť Pána o pomoc, aby sme mohli spolu so žalmistom povedať: „Rozšíril si moje srdce“ (Ž 119, 32).

PREDTÝM, AKO HO PÁN vyvolil, bol Dávid obyčajným pastierom. Keď sa Samuel objavil v jeho dome, práve pásol stádo (porov. 1 Sam 16, 11).

Potom, čo ho prorok pomazal, naplnil ho Duch Pánov. Od tej chvíle už nebude len pastierom zvierat, ale bude mať na starosti starostlivosť o izraelský národ. Predtým sa staral o to, aby sa ovce nevzdialili od stáda a aby ich nenapadli divoké zvieratá; teraz sa však bude starať hlavne o to, aby Izraeliti kráčali po správnej ceste a držali sa ďalej od falošných svetiel. Túto úlohu bude môcť plniť, lebo ho vyvolil Boh, pravý pastier. Dávid neskôr napísal: „Vodí ma po správnych chodníkoch, verný svojmu menu. I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou. Tvoj prút a tvoja palica, tie sú mi útechou“ (Ž 23, 3-4).

Napriek tomu, že je pastierom Izraela, aj samotný Dávid sa niekedy odkloní od cesty. Je to skúsenosť, ktorá sa vo väčšej či menšej miere stáva každému z nás. Niekedy môžeme pociťovať nesúlad medzi tým, čím by sme mali byť, a tým, čím

sme; medzi tým, čo hovoríme, a tým, čo robíme. V Dávidovom živote je však spoločná niť: dialóg s Bohom. V každom okamihu, či už vo víťazstve, alebo v porážke, sa snaží obrátiť na Pána, lebo vie, že všetko, čo má, pochádza od neho. Je pastierom Izraela nie preto, že by si to zaslúžil svojimi zásluhami, ale preto, že Boh, keď sa pozrel do jeho srdca, ho vyvolil. „Skúsenosť hriechu by nás teda nemala viesť k pochybnostiam o našom poslaní,“ hovoril svätý Josemaría. „Božia moc sa prejavuje v našej slabosti a vyzýva nás bojovať, zápasiť so svojimi chybami, aj keď vieme, že úplné víťazstvo na tejto pozemskej púti nikdy nedosiahneme. Kresťanský život znamená znovu a znovu začínať, každý deň sa neustále obnovovať“[2].

Hoci sme slabí, môžeme sa obrátiť a stať sa pre druhých zdrojom Božej bezpodmienečnej lásky, lebo On nás robí hodnými lásky aj napriek nášmu

hriechu. Jeho milosrdenstvo sa nevyjadruje len ako odpustenie tvárou v tvár ľudskej biednosti, nie je to *výnimka* pre toho, kto sa mýli, ale vyjadruje šírku Božej lásky, ktorá predchádza skúsenosti hriechu: „Ešte si sa nenarodil, ani svet neexistoval, a ja som ťa už miloval. Odkedy som, odvtedy ťa milujem“[3]. Božie milosrdenstvo nás v istom zmysle charakterizuje: je na počiatku nášho bytia a na počiatku jeho prozreteľnosti počas celého nášho života. Touto láskou je Dávid vyvolený, odpustený a potvrdený vo svojom poslaní; a touto láskou je povolaný, aby bol pastierom Izraela.

Z POTOMKOV DÁVIDA vzíde Mesiáš, pastier, ktorý bude nielen viesť izraelský národ, ale zachráni celé ľudstvo. On sám bude svetlom sveta, ten, kto vyvedie ľudí z tmy, aby

hľadali to, čo sa páči Pánovi (porov. Ef 5, 8). Hriechom sa „stávame slepými a cítime sa lepšie v tme a tak ideme, bez toho, aby sme videli, ako slepci, a pohybujeme sa, ako vieme. Nechajme, aby Božia láska, ktorá poslala Ježiša, aby nás zachránil, vošla do nás a (...) pomohla nám vidieť veci v Božom svetle, v pravom svetle, a nie v tme, ktorú nám dáva pán tmy“[4]. Rovnako ako keď sa osvetlí miestnosť, možno rozoznať predmety v nej, s príchodom Mesiáša zmizne tma a je možné prijať dobré skutky.

Keď Ježiš vrátil zrak človeku slepému od narodenia, v skutočnosti bol tento zázrak oveľa väčší než telesné uzdravenie. „Veríš v Syna človeka? On vravel: *A kto je to, Pane, aby som v neho uveril?* Ježiš mu povedal: *Už si ho videl – a je to ten, čo sa rozpráva s tebou.* On povedal: *Verím, Pane, a klaňal sa mu*“ (Jn 9, 35-38). Kristus uzdravil jeho slepotu, aby keď Ho

uvidí, spoznal, že On je Mesiáš. Keď ten muž hľadel na Ježišovu tvár, opustil nielen fyzickú tmú, ale predovšetkým tmú duše: svojou vierou dokázal prijať svetlo, ktoré mu ponúkol Kristus. Naopak, farizeji, neschopní priznať si svoju slepotu, sa uzavreli pred Pánovým pôsobením. „Ježiš im odpovedal: „Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech. Vy však hovoríte: *Vidíme*. A tak váš hriech ostáva“ (Jn 9, 41). Môžeme sa obrátiť na Pannu Máriu, aby sme vedeli rozpoznať svoje chyby a tak dovoliť Ježišovi, aby osvietil našu dušu.

[1] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*, 16-II-2023.

[2] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 114.

[3] Svätý Alfonzo Maria de Liguori,
Traktát o praktizovaní lásky k
Ježišovi Kristovi, 1, 1–5.

[4] František, *Homília*, 22-IV-2020.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
nedelu-4-tyzdna-v-postnom-obdobi-
cyklus-a/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-nedelu-4-tyzdna-v-postnom-obdobi-cyklus-a/) (15.03.2026)